

РЕШЕНИЕ

№ 2655

гр. София, 16.05.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.04.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антоанета Аргирова

Мирослава Керимова

при участието на секретаря Ц.Митакева и при участието на прокурора Я. Димитров, като разглежда дело номер **10654** по описа за **2011** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по подадена касационна жалба от Т. М. П., против Решение от 15.09.2011 г. на Софийския районен съд, НО, 21^{-ви} състав, постановено по НАХД № 1767/2011 г., с което е потвърдено издаденото от директора на Столичната РИОКОЗ (понастоящем – регионална здравна инспекция) Наказателно постановление, изх. № ЗД 0838 от 28.12.2010 г. С него, на касатора е наложено административно наказание „глоба”, в размер на 500 лева, на основание чл. 212, ал. 2, вр. чл. 44 от Закона за здравето, за неизпълнение на дадено й предписание, № КНОС-266/20.07.2010 г.

Недоволен от решението касаторът излага доводи за допуснати нарушение на процесуалните правила, в производството, свързано със съставянето на АУАН и издаване на оспореното НП. Моли да бъде отменено решението и наказателното постановление.

В съдебно заседание касационният жалбоподател се явява лично и поддържа жалбата си.

Ответникът не е представляван и не е изразил становище.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД в настоящия касационен състав, след като

прецени приложените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК касационната инстанция е обвързана с посочените в жалбата пороци на решението. За валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон касационният съд следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания. Оспореното решение е валидно и допустимо, но са налице касационни основания, по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2, вр. ал. 2 и ал. 3, т. 2, предл. първо НПК за отмяната му.

Фактите, послужили като основание да бъде ангажирана отговорността на Т. П. не са били спорни. Установява се, че същата е изпълнявала задължения като секретар на Народно читалище „Д. К.” в кв. Б., Столична община. Читалището не разполага със собствена сграда и ползва част от сградата на районното кметство. На 20.07.2010 г., по времето, когато Т. П. е ползвала разрешен отпуск, инспектор от СРИОКОЗ – А. П. е посетила помещението на читалището и е издала предписание № 266/20.07.2010 г., в срок до 15.09.2010 г. да бъде отстранена падаща от тавана мазилка и да бъде извършен „освежаващ” ремонт. На 09.12.2010 г. същият инспектор е съставил АУАН, изх. № 3Д 0838/14.12.2010 г., с който е констатирано, че предписанието не е изпълнено в посочения срок. Видно от акта, други констатации не се съдържат в него. Самото предписание не е приложено, както в делото на СРС, така и в касационното дело. Приложено е копие от констативен протокол, в който са изложени констатации, че частично е извършен ремонт - реконструиране на покрива и „следва освежаване и боядисване”. Тези подробности обаче не са описани в АУАН. Въз основа на него, директорът на СРИОКОЗ е издал оспореното НП, с което е наложил на Т. П., посочена с качеството „секретарка” „глоба”, в размер на 500 лева, затова, че „не е изпълнено в посочения срок предписание на СРИОКОЗ № КНОС-266 от 20.07.2010 г., със срок на изпълнение 15.09.2010 г. Посочено е, че нарушението е извършено на 09.11.2010 г. и е нарушен чл. 44 от Закона за здравето. Посочено е още, че наказанието се налага „въз основа на чл. 231 и чл. 212, ал. 2 от Закона за здравето”.

С въззивното решение районният съд е приел абстрактно от правна страна, че не са допуснати нарушения на процесуалните правила, „налице е пълно съответствие между нарушението, описано в АУАН и това в НП” и санкцията е определена в съответствие с чл. 27 ЗАНН”. Тези обобщаващи изводи не са подкрепени от каквито и да било мотиви, които да дават възможност на касационната инстанция да разбере причините, поради които въззивният съд е пренебрегнал наличните многобройни нарушения на установените в ЗАНН норми, а именно: на чл. 42, т. 3, т. 4 – не е посочена дата на извършване на нарушението, липсва в АУАН описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено; на чл. 52, ал. 4 – наказващият орган не е взел предвид отразените в акта възражения, които сочат на изпълнение на предписанието, макар и на вероятно неточно и непълно изпълнение; чл. 57, ал. 1, т.т. 5, 6 – липсва описание на обстоятелствата, при които е извършено нарушението и в какво конкретно се изразява неизпълнението на предписанието; неправилно е определена дата на извършване – 09.11.2010 г., при положение, че крайният срок за изпълнение на

предписанието е 15.09.2010 г. Освен това, основателно касаторът П. отбелязва, че квалифицирането на деянието й като нарушаване на разпоредбата на чл. 212, ал. 2 33 е неправилно. Санционната норма за неизпълнение на предписание по чл. 44 се съдържа в ал. 1 на чл. 212, а не в ал. 2. Последната определя специални санкции за едноличните търговци, както касаторът очевидно не е. Този порок на наказателното постановление е съществен до степен да засегне правото на санкционираното лице да разбере, какво нарушение му е вменено, и да организира съответно защитата си. Касаторът е секретар (в НП е посочен като „секретарка”) на читалището. Предвид статута му, определен в чл. 17а от Закона за читалищата, секретарят не може да бъде отговорен пряко за поддържането на сградата (помещенията), за извършването на ремонти и пр. Следователно, той не може да бъде и субект на административнонаказателна отговорност за неизпълнение на задължителното предписание на здравен инспектор.

Въззивният съд, в производството по обжалване на наказателните постановления по реда на чл.чл. 59-63 ЗАНН проверява съществуването или несъществуването на описаното в наказателното постановление административно нарушение и съответно, съпоставя фактически установеното действие или бездействие, със съответната санкционна норма. Съдът обаче не е съобразил конкретното съдържание на нормите на 33 и тези на ЗАНН, и е постановил съдебен акт, който подлежи на отмяна.

Поради горното и на основание чл. 222, ал. 1, чл. 221, ал. 2, предл. 2 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изречение второ ЗАНН, Административен съд София - град, VI^{ти} касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 15.09.2011 г. на Софийския районен съд, НО, 21^{-ви} състав, по НАХД № 1767/2011 г. и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ издаденото от директора на Столичната РИОКОЗ (понастоящем Столична регионална здравна инспекция) Наказателно постановление, изх. № ЗД 0838 от 28.12.2010 г.

Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.